

Què és el raid?

1.- Es una sortida molt determinada

No es una sortida improvisada

- Es un temps de solitud emmig de la natura. El silenci és un risc que ens acostava a nosaltres mateixos i que ens porta mes enllà de nosaltres mateixos. Exploració en solitari. Caminar emmig de la natura amb silenci és el primer "acte ecologista", de respecte al medi natural que ens acull.

Es un temps d'austeritat. Oblidar la tele, la discoteca i les facilitats de casa, hi ha un percepció de la terra, del vent del foc i de l'aigua diferent. Les activitats més normals poden ser origen d'experiències de qualitat: respirar, dormir, rentar-se,...

Es un temps de sinceritat. Quan es juga net amb un mateix, amb el grup, amb Déu,... difícilment el Raid s'oblida. I només des d'aquí pots engrescar d'altres a repetir aquesta experiència.

2.- Una experiència globalitzadora de l'escoltisme

1.-El Raid és un punt de partida. En un raid es recullen molts aspectes bàsics del nostre estil de fer les coses, emmagatzemats al llarg del camí escolta (sensibilitat, tècniques,...).

Associació
Diocesana
d'Escoltisme
Menorca

Juny 1997

27

2.-És un punt de parada. Es un lloc bo. Entenem per lloc bo l'espai gratuït, que et permet respirar, emocionar-se, endreçar-se, ja sigui l'espai interior, l'afectivitat, la sociabilitat, la cultura,... en definitiva un espai apte per a l'assaig realista dels ideals continguts en el missatge de Crist. De fet davant de les perturbacions meteorològiques generals ens calen microclimes que, rigurosament, cal no confondre amb un hivernacle o amb un balneari.

3. I, per tant, es també un punt d'arrancada. Després d'un raid, si s'ha fet seriosament, "hom ja no és el mateix".

3.- Regles del "joc"

1.- Abans de res s'han de tenir uns objectius. Què volem, on volem arribar,.. ? I per això s'ha de partir de la situació personal, de l'equip, de la unitat. En quin moment del progrés personal estem (preparació d'una promesa, dificultats de relació, una revisió de curs, final de Truc,...)

2.-Un raid es prepara entre tots (els nois, els caps d'unitat, el consiliari,...) No és un afer individual. S'ha de tenir present què prepara cadascú.

3.- Dos moments importants: la sortida i la tornada del raid. L'ambientació prèvia en el moment de sortir pot motivar predisposar la unitat. El diàleg final del Raid, la comunicació entre l'individu, l'equip, els caps i la unitat es veu com una necessitat. Aquest diàleg final pot ser dintre d'una celebració, sempre que aquesta estigui encarnada en l'experiència del raid.

4.- El Carnet del Raid es un bon company de camí. Ja sigui per les pautes que pot oferir (horari, itinerari, textos per a la

reflexió, pistes a seguir, dinàmiques, jocs, textos de descoberta històrica, geogràfica o social, llegendes, cants, pregàries,...) com pels espais en blanc on es pugui deixar constància de les reflexions, descobertes, sentiments i experiències personals que es puguin recollir en el curs del raid.

5. - I per acabar tenir present, a partir dels objectius, de la branca i de l'edat, quin tipus de Raid convé. Cal tenir present que hi ha raids de molt tipus. Aquí en presentem alguns tipus.

a.- Modalitat: per petit grup: patrulla, equip (R/G, P/C, Truc, Caps) per parelles (R/G, P/C, Truc, Caps) individual (P/C, Truc, Caps)

b.- Temps: 12 hores (R/G, P/C, Truc, Caps) 24 hores (R/G, P/C, Truc, Caps) 48 hores (P/C, Truc, Caps)

c.- Trajecte: Itinerari marcat per azimuths, Itinerari marcat per mapa. El pas per una comunitat religiosa, per un lloc (on treballa a canvi d'uns àpats)

d.- Material: per a dormir sota una balma, en un refugi, fer una cabana, en tenda (s'haurà de tenir present l'estació de l'any) Per menjar: des d'una barra de pa i un fuet a quelcorn que s'hagi de cuinar o coure. Convé que s'adigui als objectius del raid.

4.- Caminar: una experiència bíblica

Si una actitud tenen en comú molts personatges de l'Escriptura es el fet de ser grans caminadors. Amb tot el que comporta això (gent desinstal·lada, una certa sensibilitat per l'entorn, solidaris amb el grup amb qui fan camí, predisposició a col·laborar i a l'aventura de la Fe). En el fons "la pedagogia dels peus" es molt semblant a "la pedagogia de la Fe".

1.- "Es va posar en camí" (Gn. 12-13 i 23, Ex. 12-33) es més que una acció o moviment, és una

actitud. L'actitud de Abraham (va fer més de 2.000 km.), Jacob (uns 1.000 km.), la de Moisès (el gran cap que se serveix de "la pedagogia dels peus" per alliberar un poble). Al poble quan s'instal·la li vénen tots els mals (baralles, enveges, idolatria,...)

2.- "Mentre feien camí" (tot l'Evangeli de Marc està estructurat com un camí, que va de Galilea a Jerusalem, i on es va descobrint qui és Jesús i quin és el vertader deixeble). Caminar té un significat dinàmic, demana moviment, aprenentatge. El grup dels deixebles no es "troba", es "fa, com a grup tot caminant" (Mc. 1,16-20). Els deixebles són enviats

per parelles (com si anessin de raid), amb molt poca cosa dins del sarró, que ajudin a la gent (Marc. 6,6-13), i a la tornada posen en comú l'experiència (Marc 6, 30-31). El raid també és semblant a l'experiència dels dos deixebles d'Emaús (Mc.16,12-13, millor a Lc. 24,13-35)

a.- dos deixebles tot caminant es troben amb un "company de camí" que s'interessa per ells.

b.- ell els "reinter-pretà la seva història", i el conviden a taula: allà se'ls obren els ulls.

c.- ell desapareix, i ells dos tornen al lloc d'abans per explicar "el que els ha passat pel camí"

3.- "Canvi de camí" per la vida de molts. Per exemple Saule. (Actes, 9,1-9). En el camí de Damasc passarà de perseguidor a obrir-se a tots els camins de la Mediterrània.

*Material elaborat per l'equip d'animació de la fe
de M.E.G.S.J. de Girona*